

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 717/2014**z dne 27. junija 2014****o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v sektorju ribištva in akvakulture**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči ⁽¹⁾,po objavi osnutka te uredbe ⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dodeljevanje državnih sredstev, ki izpolnjuje merila iz člena 107(1) Pogodbe, pomeni državno pomoč, ki jo je treba priglasiti Komisiji v skladu s členom 108(3) Pogodbe. Vendar lahko v skladu s členom 109 Pogodbe Svet določi vrste pomoči, ki so iz zahteve glede priglasitve izvzete. Komisija lahko v skladu s členom 108(4) Pogodbe sprejme uredbe glede navedenih vrst državne pomoči. Na podlagi Uredbe (ES) št. 994/98 je Svet v skladu s členom 109 Pogodbe sklenil, da pomoč *de minimis* lahko tvori takšno vrsto pomoči. Na tej podlagi se šteje, da pomoč *de minimis*, ki ne presega določenega zneska, dodeljena v določenem obdobju enotnemu podjetju, ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in se zato postopek priglasitve zanjo ne uporablja.
- (2) Komisija je v številnih sklepih pojasnila pojem pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Komisija je tudi navedla svojo politiko glede zgornje meje pomoči *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 107(1) Pogodbe ne uporablja, najprej v obvestilu o pravilu *de minimis* za državno pomoč ⁽³⁾ ter nato še v uredbah Komisije (ES) št. 69/2001 ⁽⁴⁾ in (ES) št. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Zaradi posebnih pravil, ki se uporabljajo v sektorju ribištva in akvakulture, ter zaradi tveganja, da bi celo nizki zneski pomoči lahko izpolnjevali merila iz člena 107(1) Pogodbe, je bil sektor ribištva in akvakulture izključen iz področja uporabe navedenih uredb. Komisija je že sprejela več uredb o pravilih o pomoči *de minimis* v sektorju ribištva in akvakulture, nazadnje Uredbo (ES) št. 875/2007 ⁽⁶⁾. Na podlagi navedene uredbe je za skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen enotnemu podjetju, dejavnemu v sektorju ribištva, veljalo, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 87(1) Pogodbe ES, če ne presega 30 000 EUR na upravičenca v katerem koli obdobju treh poslovnih let ali kumulativnega zneska, ki je določen za vsako državo članico in je enak 2,5 % vrednosti letne proizvodnje ribištva. Glede na izkušnje, pridobljene z uporabo Uredbe (ES) št. 875/2007, je primerno revidirati nekatere pogoje, določene v navedeni uredbi, in navedeno uredbo nadomestiti.
- (3) Primerno je ohraniti zgornjo mejo 30 000 EUR za znesek pomoči *de minimis*, ki ga enotno podjetje lahko prejme na državo članico v katerem koli obdobju treh let. Navedena zgornja meja je še vedno potrebna, da se zagotovi, da za vsak ukrep v okviru te uredbe lahko velja, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne povzroča izkrivljanja konkurence ali nevarnosti za tako izkrivljanje, če je skupni znesek take pomoči, dodeljene vsem podjetjem v sektorju ribištva in akvakulture v treh letih, nižji od kumulativnega zneska, določenega za vsako državo članico, ki je enak 2,5 % vrednosti letnih prihodkov ribištva, tj. ulova, predelave in dejavnosti akvakulture (nacionalna omejitev).

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL C 92, 29.3.2014, str. 22.

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o pravilih za pomoč *de minimis* za državno pomoč (UL C 68, 6.3.1996, str. 9).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči (UL L 10, 13.1.2001, str. 30).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).

⁽⁶⁾ Uredba Komisije (ES) št. 875/2007 z dne 24. julija 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoč *de minimis* v ribiškem sektorju in o spremembah Uredbe (ES) št. 1860/2004 (UL L 193, 25.7.2007, str. 6).

- (4) Za namene pravil o konkurenci iz Pogodbe je podjetje vsak subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja ⁽¹⁾. Sodišče Evropske unije je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje ⁽²⁾. Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala ta uredba zagotoviti izčrpen seznam jasnih meril za določitev, kdaj se dve podjetji ali več znotraj iste države članice obravnavata(-jo) kot enotno podjetje. Komisija je izmed natančno določenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ v opredelitvi malih in srednjih podjetij (MSP) iz Priporočila Komisije 2003/361/ES ⁽³⁾ in Priloge I k Uredbi Komisije (ES) št. 800/2008 ⁽⁴⁾ izbrala merila, ki ustrezajo namenu te uredbe. S temi merili so javni organi že seznanjeni in bi jih bilo treba glede na področje uporabe te uredbe uporabljati za MSP in velika podjetja. Z navedenimi merili bi bilo treba zagotoviti, da se za uporabo pravila o pomoči *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje, da pa se podjetja, ki so v medsebojnem odnosu samo na podlagi dejstva, da so vsa neposredno povezana z istim javnim organom ali organi, ne obravnavajo kot povezana. Zato se upošteva posebni položaj podjetij, ki jih nadzira(-jo) isti javni organ(-i), ki lahko samostojno odloča(-jo).
- (5) Glede na področje uporabe skupne ribiške politike in opredelitev sektorja ribištva in akvakulture iz člena 5(d) Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ bi se morala ta uredba uporabljati za podjetja, dejavna na področju proizvodnje, predelave in trženja ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture.
- (6) Velja splošno načelo, da se v primeru neizpolnjevanja zakonodaje EU, zlasti pravil skupne ribiške politike, pomoč ne bi smela dodeliti. To načelo se uporablja tudi pri pomoči *de minimis*.
- (7) Glede na to, da je treba zagotoviti skladnost s cilji skupne ribiške politike in Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo, bi bilo treba zlasti pomoč za nakup ribiških plovil, pomoč za posodobitev ali zamenjavo glavnih ali pomožnih motorjev ribiških plovil in pomoč za dejavnosti, ki so v skladu z Uredbo (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ neupravičene, izključiti iz področja uporabe te uredbe.
- (8) Sodišče Evropske unije je odločilo, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme ⁽⁷⁾. To načelo se uporablja tudi za sektor ribištva in akvakulture. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne bi smela uporabiti za podporo, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (9) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne bi smela uporabljati za pomoč, s katero se financirata vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže v drugih državah članicah ali tretjih državah. Pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejnih, študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, se običajno ne šteje za izvozno pomoč.
- (10) Če je podjetje, dejavno v sektorju ribištva in akvakulture, dejavno tudi v drugih sektorjih ali ima druge dejavnosti, ki jih ureja Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 ⁽⁸⁾, bi se morale določbe navedene uredbe uporabljati za pomoč, dodeljeno v zvezi s temi drugimi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da dejavnost v sektorju ribištva in akvakulture ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.

⁽¹⁾ Zadeva C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., ZOdl. 2006, str. I-289.

⁽²⁾ Zadeva C-382/99, Nizozemska proti Komisiji, Recueil 2002, str. I-5163.

⁽³⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L 214, 9.8.2008, str. 3).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 20.5.2014, str. 1).

⁽⁷⁾ Zadeva C-456/00, Francija proti Komisiji, Recueil 2002, str. I-11949.

⁽⁸⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L 352, 24.12.2013, str. 1).

- (11) Če je podjetje dejavno v sektorju ribištva in akvakulture ter v sektorju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, se določbe iz te uredbe uporabljajo za pomoč, dodeljeno v zvezi s sektorjem ali dejavnostmi ribištva in akvakulture, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu s to uredbo.
- (12) Ta uredba bi morala določiti pravila, ki bi onemogočila izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, kakor so določene v posebnih uredbah ali sklepih Komisije. Morala bi določiti tudi jasna pravila o kumulaciji, ki so enostavna za uporabo.
- (13) Triletno obdobje, ki se upošteva za namene te uredbe, bi bilo treba oceniti za vsak primer posebej, tako da se pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* upošteva skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je bila dodeljena v zadevnem poslovnem letu ter v predhodnih dveh poslovnih letih.
- (14) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep ne bi štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, in sicer iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi, na primer zato, ker je ukrep v skladu z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu ali ker ne vključuje prenosa državnih sredstev. Zlasti sredstva Unije, ki jih centralno upravlja Komisija in ki niso neposredno ali posredno pod nadzorom države članice, ne predstavljajo državne pomoči in se jih ne bi smelo upoštevati pri ugotavljanju, ali se ustrezna zgornja meja ali nacionalna omejitev upoštevata.
- (15) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“). Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitev in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da mora država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.
- (16) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivih v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državni pomoči bi morale biti tržne obrestne mere, ki se uporabljajo za namene te uredbe, referenčne mere, kakor so opredeljene v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽¹⁾.
- (17) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja majhnih kratkoročnih posojil bi morala ta uredba določiti jasno pravilo, ki je enostavno za uporabo in upošteva tako znesek posojila kot njegovo trajanje. Po izkušnjah Komisije se posojila, ki so zavarovana s premoženjem v višini najmanj 50 % posojila, ne presegajo 150 000 EUR in se najamejo za največ pet let oziroma ne presegajo 75 000 EUR in se najamejo za največ deset let, lahko štejejo za posojila z bruto ekvivalentom nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev pomoči, dodeljene podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (18) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o financiranju tveganja ⁽²⁾ se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).

⁽²⁾ Smernice Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja (UL C 194, 18.8.2006, str. 2).

- (19) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije za ustrezno vrsto podjetja ⁽¹⁾. Za poenostavitev obravnavanja kratkoročnih jamstev, s katerimi se zavaruje do 80 % sorazmerno majhnega posojila, bi morala ta uredba določiti jasno pravilo, ki je enostavno za uporabo in upošteva tako znesek osnovnega posojila kot tudi trajanje jamstva. To pravilo se ne bi smelo uporabljati za jamstva za osnovne transakcije, ki niso posojila, kot so jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Če jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila in zjamčeni znesek ne presega 225 000 EUR ter jamstvo traja največ pet let, se lahko šteje za jamstvo z bruto ekvivalentom nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Enako velja, če jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila in zjamčeni znesek ne presega 112 500 EUR ter jamstvo traja največ deset let. Poleg tega lahko države članice za izračun bruto ekvivalenta jamstev uporabijo metodologijo, ki je bila Komisiji priglašena v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in ki jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza obvestilu o jamstvu oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, pod pogojem, da se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev pomoči, dodeljene podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (20) Kadar se shema pomoči *de minimis* izvaja prek finančnih posrednikov, bi bilo treba zagotoviti, da ti ne prejmejo nobene državne pomoči. To se lahko na primer doseže tako, da se od finančnih posrednikov, ki so upravičeni do državnega jamstva, zahteva plačilo trgu primerne premije ali da vse ugodnosti v celoti prenesejo na končne upravičence oziroma da se zgornja meja pomoči *de minimis* in ostali pogoji iz te uredbe upoštevajo tudi na ravni posrednikov.
- (21) Po priglasitvi s strani države članice lahko Komisija preveri, ali ukrep, ki ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije ali ukrepa za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.
- (22) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za izpolnjevanje pravil o državni pomoči, države članice pa bi morale v skladu z načelom sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji olajšati izvajanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij za zagotovitev, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene enotnemu podjetju po pravilu *de minimis*, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Zato bi morale države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* zadevno podjetje obvestiti o znesku dodeljene pomoči *de minimis* in navesti, da gre za pomoč *de minimis*, ter se pri tem izrecno sklicevati na to uredbo. Za zagotovitev, da se ne presežejo ustrezne zgornje meje in da se upoštevajo pravila o kumulaciji, bi bilo treba od držav članic zahtevati, da spremljajo dodeljeno pomoč. Za izpolnitev navedene obveznosti bi morala zadevna država članica pred dodelitvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis* na podlagi te uredbe ali drugih uredb *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo v zadevnem poslovnem letu in v predhodnih dveh poslovnih letih. Alternativno bi moralo biti mogoče, da države članice vzpostavijo centralni register, ki vsebuje popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis*, in preverijo, da kakršna koli nova dodeljena pomoč ne presega ustrezne zgodnje meje.
- (23) Vsaka država članica bi morala pred dodelitvijo kakršne koli nove pomoči *de minimis* preveriti, ali se zgornja meja pomoči *de minimis* in nacionalna omejitev v navedeni državi članici ne bosta preseгли ter ali so izpolnjeni preostali pogoji iz te uredbe.
- (24) Glede na dosedanje izkušnje Komisije ter zlasti zaradi na splošno pogosto potrebnega ponovnega pregledovanja politike državne pomoči bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti. Če se ta uredba po poteku veljavnosti ne podaljša, bi bilo treba državam članicam omogočiti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis* iz te uredbe –

⁽¹⁾ Na primer: Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem v sektorju ribištva in akvakulture, razen za:
 - (a) pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg;
 - (b) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
 - (c) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi;
 - (d) pomoč za nakup ribiških plovil;
 - (e) pomoč za posodobitev ali zamenjavo glavnih ali pomožnih motorjev ribiških plovil;
 - (f) pomoč za dejavnosti za povečanje ribolovne zmogljivosti plovil ali za opremo za povečanje zmožnosti plovil za iskanje rib;
 - (g) pomoč za izgradnjo novih ribiških plovil ali uvoz ribiških plovil;
 - (h) pomoč za začasno ali trajno prenehanje ribolovnih dejavnosti, razen če to ni posebej določeno v Uredbi (EU) št. 508/2014;
 - (i) pomoč za raziskovalni ribolov;
 - (j) pomoč za prenos lastništva podjetja;
 - (k) pomoč za neposredno obnavljanje staleža, razen če to ni s pravnim aktom Unije izrecno določeno kot ohranjevalni ukrep ali v primeru poskusnega obnavljanja staleža.
2. Če je podjetje, dejavno v sektorju ribištva in akvakulture, dejavno tudi v enem ali več sektorjih ali ima druge dejavnosti, ki jih ureja Uredba (EU) št. 1407/2013, se navedena uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da dejavnosti v sektorju ribištva in akvakulture ne prejemajo pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z navedeno uredbo.
3. Če je podjetje, dejavno v sektorju ribištva in akvakulture, dejavno tudi v sektorju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ki jo ureja Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013 ⁽¹⁾, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s sektorjem ribištva in akvakulture, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu s to uredbo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „podjetja v sektorju ribištva in akvakulture“ pomenijo podjetja, dejavna na področju proizvodnje, predelave in trženja proizvodov iz ribištva in akvakulture;
 - (b) „ribiški proizvodi in proizvodi iz akvakulture“ pomenijo proizvode, opredeljene v členu 5(a) in (b) Uredbe (EU) št. 1379/2013;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju (UL L 352, 24.12.2013, str. 9).

- (c) „predelava in trženje“ pomenita vse postopke, vključno s postopki za ravnanje s proizvodi, njihovo obdelavo, proizvodnjo in distribucijo, v času med iztovarjanjem ali izlovom in stopnjo končnega proizvoda.
2. „Enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:
- (a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;
 - (b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;
 - (c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;
 - (d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prvega pododstavka prek enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč *de minimis*

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje iz te uredbe.
 2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju v sektorju ribištva in akvakulture, ne presega 30 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let.
 3. Kumulativni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli podjetjem, dejavnim v sektorju ribištva in akvakulture, v katerem koli obdobju treh poslovnih let, ne presega nacionalne omejitve iz Priloge.
 4. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se zakonska pravica do prejema pomoči dodeli podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom.
 5. Zgornja meja, določena v odstavku 2, in nacionalna omejitev iz odstavka 3 se uporabljata ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali zastavljeni cilj ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije. Obdobje treh poslovnih let se določi glede na poslovna leta, ki jih uporablja podjetje v zadevni državi članici.
 6. Za namene zgornje meje, določene v odstavku 2, in nacionalne omejitve iz odstavka 3 se pomoč izrazi v obliki denarnih nepovratnih sredstev. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.
- Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo je imela ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.
7. Če bi se z dodelitvijo nove pomoči *de minimis* presegli zgornja meja, določena v odstavku 2, ali nacionalna omejitev iz odstavka 3, zanjo ne veljajo ugodnosti iz te uredbe.
 8. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženih v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega zgornjo mejo ali nacionalno omejitev. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali pripojitvijo, ostane zakonita.

9. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki jo je koristilo, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“).
2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.
3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:
 - (a) upravičenec ni v kolektivnem postopku zaradi insolventnosti ali v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka zaradi insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, ki je primerljiv vsaj z bonitetno oceno B-; in
 - (b) je posojilo zavarovano s premoženjem v višini najmanj 50 % posojila, znaša do 150 000 EUR v obdobju petih let oziroma znaša do 75 000 EUR v obdobju desetih let. Če je posojilo manjše od navedenih zneskov in/ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev navedenega posojila izračuna kot ustrezní delež zgornje meje, določene v členu 3(2); ali
 - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.
4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*, določene v členu 3(2).
5. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za posamezno podjetje ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*, določene v členu 3(2).
6. Pomoč v obliki jamstev velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:
 - (a) upravičenec ni v kolektivnem postopku zaradi insolventnosti ali v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka zaradi insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, ki je primerljiv vsaj z bonitetno oceno B-; in
 - (b) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila in zjamčeni znesek ne presega 225 000 EUR ter jamstvo traja pet let oziroma zjamčeni znesek ne presega 112 500 EUR in jamstvo traja deset let; če je zjamčeni znesek manjši od navedenih zneskov in/ali jamstvo traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev navedenega jamstva izračuna kot ustrezní delež zgornje meje, določene v členu 3(2); ali
 - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije; ali
 - (d) se pred izvajanjem
 - (i) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva prikladi Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo Komisija sprejme za tako, ki ustreza obvestilu o jamstvu oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, in
 - (ii) sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.
7. Pomoč v obliki drugih instrumentov velja za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitve, ki zagotavlja, da se ustrezna zgornja meja ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Če je podjetje, dejavno v sektorju ribištva in akvakulture, dejavno tudi v enem ali več sektorjih ali ima druge dejavnosti, ki jih ureja Uredba (EU) št. 1407/2013, se pomoč *de minimis*, dodeljena za dejavnosti v sektorju ribištva in akvakulture v skladu s to uredbo, lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno slednjemu(-jim) sektorju(-jem) ali dejavnostim, do ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2) Uredbe (EU) št. 1407/2013, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da dejavnosti v sektorju ribištva in akvakulture ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu z Uredbo (EU) št. 1407/2013.
2. Če je podjetje, dejavno v sektorju ribištva in akvakulture, dejavno tudi v sektorju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, se pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu z Uredbo (EU) št. 1408/2013, lahko v skladu s to uredbo kumulira s pomočjo *de minimis* v sektorju ribištva in akvakulture do zgornje meje iz te uredbe, če zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovi, da primarna proizvodnja kmetijskih proizvodov ne prejema pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu s to uredbo.
3. Pomoč *de minimis* se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo preseгла največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali sklepu Komisije. Pomoč *de minimis*, ki ni dodeljena za določene upravičene stroške ali je navedenim stroškom ni mogoče pripisati, se lahko kumulira z drugo državno pomočjo, dodeljeno na podlagi uredbe o skupinskih izjemah ali sklepa Komisije.

Člen 6

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju dodeliti pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo, ga pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, ter o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo ter navede njen naslov in mesto objave v *Uradnem listu Evropske unije*. Če se pomoč *de minimis* dodeli v skladu s to uredbo različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru navedene sheme navedenim podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru navedene sheme. V tem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali je dosežena zgornja meja, določena v členu 3(2), in ali nacionalna omejitev iz člena 3(3) ni presežena. Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo zadevnega podjetja v pisni ali elektronski obliki o vsej drugi pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v predhodnih dveh poslovnih letih in v tekočem poslovnem letu.
2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vsej pomoči *de minimis*, ki jo dodeljuje kateri koli organ v navedeni državi, se odstavek 1 preneha uporabljati od trenutka, ko register zajame obdobje treh poslovnih let.
3. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo šele po tem, ko preveri, ali skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen zadevnemu podjetju, s tem ne bo presegl zgornje meje, določene v členu 3(2), in nacionalne omejitve iz člena 3(3) ter ali so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.
4. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Take evidence vsebujejo vse informacije, potrebne za dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemi pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru take sheme.
5. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje, v smislu te uredbe in drugih uredb *de minimis*.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, bo Komisija ocenila v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.
2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2005 in 30. junijem 2008, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 1860/2004, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.
3. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 31. julijem 2007 in 30. junijem 2014, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 875/2007, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.
4. Po prenehanju veljavnosti te uredbe vsaka shema pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, ostane predmet te uredbe še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 8

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati 1. julija 2014.

Uporablja se do 31. decembra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. junija 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

Nacionalna omejitve iz člena 3(3)

(v EUR)

Država članica	Najvišji kumulativni znesek pomoči <i>de minimis</i> , dodeljene za vsako državo članico v sektorju ribištva in akvakulture
Belgija	11 240 000
Bolgarija	1 270 000
Češka	3 020 000
Danska	51 720 000
Nemčija	55 520 000
Estonija	3 930 000
Irska	20 820 000
Grčija	27 270 000
Španija	165 840 000
Francija	112 550 000
Hrvaška	6 260 000
Italija	96 310 000
Ciper	1 090 000
Latvija	4 450 000
Litva	8 320 000
Luksemburg	0
Madžarska	975 000
Malta	2 500 000
Nizozemska	22 960 000
Avstrija	1 510 000
Poljska	41 330 000
Portugalska	29 200 000
Romunija	2 460 000
Slovenija	990 000
Slovaška	860 000
Finska	7 450 000
Švedska	18 860 000
Združeno kraljestvo	114 780 000